

Vi have ogsaa i Gerning vist, at vi interessere os for det kommunale Liv, vi have i høj Grad opfordret Folk, som ikke kunde udøve Valgret, til at sætte sig i Skat og bringe de Ofre, som vare nødvendige, for at de kunde komme i Besiddelse af Valgretten. Vi have rundt i en Række Kommuner baade i Byerne og paa Landet vakt et kommunalt Liv og Røre, som man ikke har kendt til tidligere. I det hele taget have vi udført en Virksomhed i denne Sag, der sikkert godt kan staa Maal med den Virksomhed, som er udfoldet fra noget andet Partis Side. Jeg siger derfor, at det er overlegent og i høj Grad afvisende, naar Konseilspræsidenten udtalte, at han ikke brød sig om vor Hjælp og ikke tror, at det, som vi ville i denne Sag, kan være ærlig ment. Hvis han har den Opfattelse, at en Udvidelse af den kommunale Valgret skulde virke dræbende og hemmende paa Socialdemokratiet og være en Gift for os, da skulde vi gerne tømme dette Giftbæger og sige til Konseilspræsidenten: Maal kun den kommunale Valgret ud i saa stort Maal til os, som vel muligt, vi skulde ikke vige tilbage for det. Jeg skal saa med disse Bemærkninger forlade den højtærede Konseilspræsident og gøre en Bemærkning til den højtærede Kultusminister.

Jeg sagde i mit første Foredrag, at Regeringen havde paa mange Punkter vist en afgørende Mistillid til Befolkningen og særlig til vore kommunale Styrelser. Disse Udtalelser søgte det ærede Medlem at imødegaa, men jeg maa sige, at han kom meget uheldigt derfra. Han beskæftigede sig kun med enkelte af de Eksempler, jeg har anført, Eksempler, hvoraf det fremgik, at Ministeren havde vist Mistillid til det kommunale Selvstyre. Saaledes tog han Loven om Skolebespising, men denne Lov er netop et udmærket Eksempel paa, at Regeringen har vist en saadan Mistillid. Her i København har det været saaledes, at Københavns Kommunalbestyrelse i en lang Aarrække, uden at der er blevet gjort Indvending fra nogen Side, har givet et langt større Bidrag til denne Sag end det, der er blevet indsamlet ad privat Vej. Men denne Lov har sat en Grænse for, hvad en Kommunalbestyrelse har Lov til at yde, og det viste sig i Fjor, første Gang Loven var i Virksomhed, at de Tilskud, der bleve indsamlede ad privat Vej, hverken kunde forslaa helt eller halvt, men at Kommunen maatte tilskyde lige saa meget, og saa stod Skolebespisingens Ledelse endda med

tomme Hænder, og saa maatte man fra Kommunalbestyrelsen og Magistraten indgaa med et Andragende om at faa Lov til at yde et Beløb ud over det, der var tilladt efter denne Lov, som den højtærede Kultusminister har faaet gennemført, skønt Kommunen hidtil har haft Ret til at yde det Bidrag, som var rimeligt og nødvendigt. Denne Ret er nu bleven os beskaaret, nu skulle vi allernaadigst indgive Andragende til Indenrigsministeren om at faa Lov til at støtte denne Sag med saa store Beløb, som den behøver. Det var omtrent det eneste Punkt, hvor Kultusministeren søgte at imødegaa mig, hvorimod han ganske klogelig lod Loven om Kirkeligningen her i København uomtalt. Hvad er der da sket ifølge denne Lov, som er fremkommen paa Kultusministerens Foranstaltning? Det er dette, at Københavns Borgere ere blevne paalignede en ny Ekstraskat til Kirkerne her i København. Ifølge de Love, som Højre tidligere har forelagt her i Rigsdagen, kunde en saadan Skat ikke paalignes, uden at Kommunalbestyrelsen skulde give sin anbefaling hertil. Men dette Ord „Anbefaling“ strøg Kultusministeren uden videre og satte et andet Ord ind, nemlig „Erklæring“, saaledes at der nu kan paalignes Skat, idet det, der kræves, kun er, at Kommunalbestyrelsen skal afgive en Erklæring om, hvorvidt det er nødvendigt at opkræve en Skat eller ej. Kultusministeren havde foreslaaet, at der skulde udskrives af Københavns Borgere 235,000 Kr. I Københavns Kommunalbestyrelse, Magistrat saavel som Borgerrepræsentation, var man fra alle Sider enig om, at det var et alt for stort og helt unødvendigt Beløb, og vi foresloge det betydeligt nedsat, men dertil tog den ærede Kultusminister ikke mindste Hensyn. Han har nu udskrevet og ladet opkræve disse 235,000 Kr., og yderligere har han faaet Loven forlænget i 5 Aar til. Jeg siger, at dette er at vise en afgjort Mistillid til det kommunale Selvstyre, nu er det andre, der kunne udskrive Skatter, der er en anden Haand, der gaar i Skatteydernes Lommer og tager Pengene op af dem; det er den højtærede Kultusminister. Det vidner, siger jeg, om en stærk Mistillid til Kommunerne fra Regeringens Side. Angaaende sit berømte Cirkulære, som den højtærede Kultusminister udstedte i Anledning af Valgene til Menighedsraadene, mente han, at det ikke var saa slemt, som det saa ud til, fordi det var en frivillig Sag, om Folk vilde skaffe disse Sædelighedsattester eller